

РЕШЕНИЕ

№ 7466

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8331** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез процесуалния представител адв. С. Г. - САК, срещу Решение от 02.07.2020г. по н.а.х.д. № 1516/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 6-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006045 от 04.12.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] /ДИТ – С./, с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на основание чл. 416, ал. 5 от КТ на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение. Излагат се подробни аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения, конкретно на процедурата по връчване на АУАН. Касаторът счита, че не е спазен редът за връчване по чл. 416, ал. 3 от КТ, тъй като ответникът по касация не е доказал, че нарушителят не може да бъде намерен на известния адрес. В тази връзка се сочи, че е нарушено правото на защита на санкционираното лице, което не е било надлежно уведомено за съставяне на АУАН и съответно не е имало възможност да депозираща възражения. Релевира се и нарушение на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН при издаване на НП, като се твърди, че последното е антидатирано. На

следващо място, се излагат доводи за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН поради липсата в НП на описание на конкретни обстоятелства и относими доказателства, касаещи нарушението. Оспорва се и законосъобразността на НП поради липса на съставомерно нарушение – позовавайки се на ведомости за заплати и извлечения от банкова сметка, касаторът твърди, че на служителя са изплащани регулярно дължимите възнаграждения. Накрая се претендира приложение на института на маловажност на нарушението по чл. 415в, ал. 1 от КТ поради липсата на вреди в имуществената сфера на служителя. Моли съда за отмяна на решението на въззивния съд като неправилно и незаконно и постановяване на друго, с което да бъде изцяло отменено НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Поддържа жалбата чрез писмено становище. Претендира направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че при извършена в периода 16.05.2019 г. - 04.06.2019г. последваща проверка относно изпълнение на дадени задължителни предписания по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ на [фирма] като работодател, било установено от служители на ДИТ – С., че не е изпълнено предписание работодателят да начисли на Д. С. С. разликата до гарантирания минимален размер на трудовото възнаграждение /510 лв./ за периода от м.януари 2018г. до м.август 2018г., обективизирано под № 9 в Протокол за извършена проверка от 16.05.2019г. Посочено е, че срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 22.05.2019г. и до датата на проверката – 04.06.2019г. дружеството не е представило доказателства, че е изпълнило същото. С оглед на това на дружеството работодател е съставен АУАН при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, след като не се явил на покана за съставянето му на л.54, връчена на упълномощено лице с нотариално заверено пълномощно – И. Ю. Б.. Актът е за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, извършено спрямо отбелязването в същия на 23.05.2019г. Този АУАН, заедно с други такива, съставени на същата дата, били изпратени по пощата на пълномощник на дружеството – И. Б., което се установява от Писмо изх.№ 19062880 от 02.07.2019г. на л.56. Не са представени доказателства за връчване на писмото. В представения по делото АУАН липсва подпис на представител на нарушителя. Няма данни актът да е предявен и подписан от лицето, представляващо дружеството-жалбоподател или друго упълномощено лице. Срещу АУАН не е постъпило писмено възражение по реда на чл. 44 от ЗАНН. Въз основа на така съставения акт е издадено и атакуваното НП № 22-006045 от 04.12.2019 г., подписано от представител на касатора на 20.01.2020 г.

За да измени НП, съдът е констатирал, че АУАН и НП са издадени от компетентни

органи при спазване на процесуалните правила, включително на сроковете, регламентирани в чл. 34 от ЗАНН. Приел е, че е доказано вмененото на дружеството нарушение, но наложената санкция не отговаря на тежестта на нарушението и я е намалил до минималния размер от 1500 лв.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящият касационен състав намира за основателни възраженията на касатора относно допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН.

Неправилно районният съд е стигнал до извод, че АУАН е надлежно връчен на нарушителя по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Последната разпоредба касае реда за съставяне на акта, а не на неговото връчване. Между страните не се спори, че това е станало в отсъствие на нарушителя поради невявяването му на получена нарочна покана за това от ДИТ – С.. Спорният по делото момент е дали АУАН е връчен надлежно на дружеството, от което произтича и правото му да възрази срещу констатациите в акта в момента на връчването му и в 3-дневен срок по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. По делото пред районния съд е представено Писмо изх.№ 19062880 от 02.07.2019 г., с което дружеството работодател се уведомява, че срещу него са съставени по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН АУАН за извършени административни нарушения, сред които и процесния № 22-006045/05.06.2019 г. По делото не са налични доказателства за връчване на писмото. В Писмо изх.№ 19081081 от 18.09.2019г. до изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ на л. 57 е отбелязано, че „екземпляри от съставените АУАН-ни са изпратени с писмо с обратна разписка с № PS 1040 0820G 4, което не е връчено на нарушителя по надлежния ред“. Поради това органите на ДИТ – С. са пристъпили към връчване на акта по реда на чл. 416, ал. 3 от КТ. Касаторът счита, че не са изпълнени предпоставките на този особен ред за връчване, който следва да се прилага по изключение, поради което е нарушено правото му на защита в административнонаказателния процес.

Регламентираният в разпоредбата на чл. 416, ал. 3 от КТ ред за връчване на АУАН действително се явява специален по отношение на общата уредба на административнонаказателния процес в ЗАНН. Съобразно тази разпоредба АУАН се връчва на нарушителя лично или срещу подпис, а при невъзможност да му се връчи – се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, като ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет – страницата на съответния орган по чл. 399, 400 и 401. Редът за връчване на АУАН по чл. 416, ал. 3 предполага връчване на акта чрез обявяване на съобщение за това на таблото за обявления и в интернет – страницата на съответния орган едва след изчерпване на всички останали възможности за връчване, изброени в разпоредбата по техния приоритет, тоест към връчване по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка се пристъпва единствено при невъзможност за лично предявяване и връчване на нарушителя срещу подпис. И едва след изчерпване на тази възможност може да бъде приложена въведената с нормата фикция, че актът се смята за връчен с обявяване на таблото за обявления и в интернет – страницата на съответния орган. В настоящия

случай обаче липсват доказателства относно невъзможност за лично връчване на АУАН. Не става ясно по делото защо не е връчен актът на нотариално упълномощеното от дружеството лице, както е сторено при поканата за съставяне на акта и при връчването на НП. Липсват данни дали е посетен адреса на управление на дружеството и какво е наложило изпращането му по пощата. В случая не е била изчерпана възможността за връчване на АУАН, както на представляващия дружеството на адреса на управление на същото, така и на всяко лице със съответните представителни права, което е предпоставка за надлежно упражняване на процесуалното му право на защита. Освен това липсват доказателства и за изпращане на писмото с обратна разписка по пощата. В писмото до изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ се сочи писмо с обратна разписка № PS 1040 0820G 4, но такава не се представя по делото и както сам е посочил служителят на ДИТ – С. – „писмото... не е връчено на нарушителя по надлежния ред“.

Изложеното налага извод, че не е спазена процедурата по връчване на АУАН на нарушителя, уредена в чл. 416, ал. 3 от КТ. Неизпълнението на процедурата по изпращането на АУАН за предявяване и подписване от нарушителя винаги представлява съществено процесуално нарушение, доколкото липсват гаранции, че нарушителят се е запознал с АУАН, лишен е от възможност да възрази срещу него още при предявяването му и в 3-дневен срок съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Това категорично представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционираното лице, не може да бъде санирано на последващ етап от процеса и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Като въззивна инстанция по същество районният съд има задължение да провери законосъобразността на НП на всички основания служебно, като извърши преценка относно неговата обосновааност, съответствие с материалния закон и спазване на процесуалните правила при издаването му. В настоящия случай съдът е следвало да констатира нарушението на процедурата по връчване на АУАН, да формира извод за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение в административнонаказателния процес поради накърняване правото на защита на санкционираното лице и да отмени НП на това основание, тъй като порокът не може да бъде саниран на следваща фаза – при издаване на НП или при обжалването му.

С тези мотиви настоящият касационен състав намира, че касационната жалба е основателна и решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно, а по същество да постанови друго, с което да отмени изцяло НП.

С оглед изхода на делото и своевременно заявената претенция за присъждане на разноски, на касатора се следват направените разноски за процесуално представителство в размер на 405 лева на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI КС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 02.07.2020г. по н.а.х.д. № 1516/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-006045 от 04.12.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място].

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на

[фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от 405 /четиристотин и пет/ лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.